

2017. augusztus 18. - **A második világháború elején úgy tudtuk, hogy annak célja a nemzetiszocialista (diplomáciai szlengben náci, nazi) Németország és szövetségese, Japán agresszív terjeszkedésének megállítása.**

A minden korábbit pusztításban és kegyetlenségben felülmúló háború e két célt meghaladóan a földi világ teljes átalakításának folyamatba tételével folytatódott, miután a két országot romhalmazzá téve, feltétel nélküli megadással megalázták. A korábbi világhatalmi szerkezet átalakult, a sokrétűség helyében két győztes katonai hatalom között szinte megfeleződött minden, leglátványosabban Európa. Két nagy erőközpont együttes terv alapján folytatott működése mutatkozott meg, amihez igazodtak a háborúban közvetlenül nem érintett országok is. Bonyolította a képet a két politikai világnézet szerinti elosztás is. Egyik a magántulajdonon alapuló piacgazdaság, másik a teljes állami irányítású gazdaság rendje volt. Két gazdasági elmélet, mindkettő a liberalizmus eszmerendjében jött létre még a XIX. században, követve az ellentétes erők tervezett ütköztetésére alapozott elvet a társadalmi rend megváltoztatására. A liberalizmusban fogant az az elv is, hogy a változást forradalom által kell létrehozni. A kommunizmus a tetteges forradalom elvén állt, a teljes hatalom birtoklása, az ellenzék reakcióssá minősítésével, annak erőszakos kiiktatásával. Az 1945 után kialakított duális világhatalom fenntarthatósága megkövetelte a kommunista államok legális fennmaradását, ezt biztosította a közösen létrehozott Egyesült Nemzetek Szövetsége. Mindezek mellett fennállt a két táborban a bizalmatlanság. A „kapitalista” hatalom körülvette a „szocialista” országokat hadi támaszpontokkal. A „szocialista” hatalom körülvette a „kapitalista” országokat hadi támaszpontokkal. Ez sem jöhetett volna létre megegyezés nélkül. Többek között – itt egy Kuba, ott egy Észak-Korea. A területfelezés jó megoldás volt, ahol így jött létre az egyensúly. Ha valamelyik térfélen veszélybe kerül a dualista világhatalom, a másik fél megoltalmazhatja. Erre nem került sor, a Szovjetunió szétesésével oda lett a dualista világhatalom. A szovjet állam utóda már nem bizonyult sem alkalmasnak, sem megbízhatónak. A geostratégiai országfelezések így értelmüket veszítik, utolsónak maradt Észak-Korea, amely rendkívüli szigorral fejlesztett kommunista államként akarja megvívni az ideológiai harcot az egész világ ellen. Valójában az ideológia-kitermelte vezető réteg élvezi csak a zsarnokság élményeit. Végülis tudomásul kellene venni, hogy a nagyhatalmak alkalmazásában teljesített történelmi szerep befejeződik, mehetnének nyugdíjba.

Nézzük az ország rövid történetét

Korea, ország a Koreai-félsziget területén, ahol Kidzsa király ie. 1100 körül alapította az első dinasztiát. Ezt délen Három Han Birodalma váltotta fel ie. 194-ben. Az állam isz. 668-ban jött létre, Silla néven. Koreát külső hatások főleg Kína felől érték. Onnan érkezett a buddhizmus, a konfucianizmus és számos más ismeret. Az ország mai neve a középkori Korjo dinasztia nevét őrzi. Az országban 1392-től egészen a japán annexióig (1910) a Csoszon-dinasztia uralkodott. A japánok annektálták Koreát, majd miután az 1919-es függetlenségi mozgalmat elfojtották, három ideiglenes koreai kormány is létrejött, amelyek egyesülés után 29 évig folytatták működésüket.

A második világháború idején a japánok rendőri diktatúrát vezettek be, és az ország

gazdaságát katonai céljaik szolgálatába állították. A szövetséges hatalmak 1943-ban megállapodtak abban, hogy a háború befejezte után helyre kell állítani az ország függetlenségét. 1945-ben az ország északi részét szovjet, a déli részét amerikai csapatok szállták meg, és a 38. szélességi kör mentén felosztották az országot. Az ENSZ felhívására a déli országrészben 1948 májusában nemzetgyűlési választásokat tartottak, augusztusában Li Szin Man, az ország első elnöke kikiáltotta a Koreai Köztársaságot, szeptember 9-én pedig Kim Ir Szen államelnök kikiáltotta a Koreai Népi Demokratikus Köztársaságot. Szovjet-típusú államot hozott létre, amit a Koreai Munkapárt irányított egyeduralommal. Bevezették a tervgazdaságot, ami a mai napig fennáll Észak-Koreában. Az ország jövedelmező üzletei japán vagy dél-koreai kézben voltak, de 1946-ban megkezdték ezeknek a vagyonoknak az államosítását. Mára minden gyár, külföldi és belföldi iparágazat az állam vezetése alá került.

A koreai háború

1950. június 25-én a Kim Ir Szen pártfőtitkár vezette Észak-Korea meglepetésszerű támadást indított Dél ellen, s csaknem az egész félszigetet elfoglalta, Szöullal, a déli fővárossal együtt. Rá két napra Harry S. Truman elnök utasította az amerikai légierőt és haditengerészetet, hogy nyújtson segítséget Dél-Koreának.

Az ENSZ égisze alatt 1950. szeptember közepén jelentős amerikai erők szálltak partra Dél-Koreában, s még 1950-ben visszaverték az északiakat az eredeti határvonalon túlra, visszafoglalták Szöult, és bevették Phenjant. Válaszul 1950 októberében Kína is belépett a háborúba, névleg önkéntesekkel, gyakorlatilag reguláris hadseregével, s a határa felé közeledő amerikaiakat délre szorította. Decemberben az újra nyomuló észak-koreai és kínai csapatok elfoglalták Phenjant, 1951 januárjában pedig Szöult. 1951 márciusában azonban az amerikai–dél-koreai hadsereg visszavette Szöult, s jelentősen visszanyomta az addigi frontvonalat, azok – nagyjából az eredeti határvonalnál – megmerevedtek, s a Nehru képviselte India javaslatára béketárgyalások kezdődtek, miközben a harc tovább folytatódott. 1953. július 27-én a felek tűzszünetet kötöttek, amely a határvonalat újra a 38. szélességi foknál rögzítette. Békét a felek az 1953-as tűzszünet óta sem kötöttek, jelenleg e megállapodás van érvényben. A félsziget megosztottsága rögzült, s északon a világ egyik legdiktatorikusabb kormányzata jött létre és maradt fenn a mai napig. Délen erősen autokratikus, antidemokratikus rendszer jött létre, amely csak az 1980-as évek második felében kezdett nyitottabbá válni. Mindkét rendszer fennmaradásában nagy szerepet játszott az állandó katonai fenyegetettség.

A koreai háborúban Korea infrastruktúrájának nagy része elpusztult, a háború Észak- és Dél-Korea emberi és anyagi erőforrásait a végsőig kimerítette. A fizikai pusztítás és az emberi veszteségek mindkét oldalon józan ésszel szinte fel sem mérhetők voltak, ám Észak-Korea szenvedte el a súlyosabb csapást, mert az amerikai légierő megsemmisítő mennyiségű robbanóanyagot vetett be a bombatámadások során, és a visszavonuló ENSZ-csapatokkal együtt a felperzselt föld stratégiáját alkalmazta. Az amerikai légierő becslései szerint az Észak-Korea ellen intézett támadás arányaiban nagyobb mértékű pusztítást okozott, mint amit Japán a második világháborúban elszenvedett, pedig ott az USA hatvannégy nagyvárost tett a földdel egyenlővé, és két város elpusztítására még az atombombát is bevetette.

Katonai veszteségek: USA: 40.000 halott, kínai önkéntesek: 400.000 halott, Észak-Korea: 500.000 halott, Dél-Korea: 400.000 halott. További résztvevők: 30.000 halott. Civil áldozatok száma: kb. 2 millió fő.

A KNDK helyzetét bonyolította az 1960-ban kezdődő Kínai-Szovjet elszakadás. A Szovjetunió és Észak-Korea kapcsolata megromlott, amikor kitudódott, hogy Kim Ir Szen Kína oldalán áll,

bár Kim arra használta ezt a helyzetet, hogy független politikát hozzon létre. Ennek az eredménye az lett, hogy Szovjetunió kevesebb segínyt és bizalmat nyújtott az országnak, amit nem lehetett helyettesíteni a kínai támogatással.

A jelen helyzet a tudósítások értelmében

Miután ez év április 26-án Észak-Korea amerikai hadihajók elsüllyesztésével fenyegetőzött, beindult a diplomácia. Donald Trump az ENSZ Biztonsági Tanácsához fordult azzal a javaslattal, hogy az eddigieknél sokkal keményebb szankciókat kellene alkalmazni Észak-Koreával szemben, és így rábírní, hogy feladja nukleáris programját. Trump szerint a világ évtizedekig szemet hunyt a probléma fölött, de ezt most már nem lehet folytatni, mivel komoly fenyegetés a világ számára.

Trump a kínai elnököt is felhívta telefonon, és a Fehér Ház szerint egyetértettek abban, hogy el kell érni a Koreai-félszigeten a nukleáris leszerelést, ugyanakkor Kína véleménye szerint el kell kerülni minden olyan lépést, ami szembe megy az ENSZ határozataival. Ezzel vélhetően arra utalt, hogy nem örülne, ha Amerika megelőző csapást hajtana végre Észak-Korea ellen, feltéve, hogy utóbbi nem támad, amint azzal ismételt fenyegetőzött.

A kínai külügyminisztérium szóvivője szerint a telefonbeszélgetés azt mutatja, hogy országa és Amerika között szoros kommunikáció van, ami egyaránt jó a két országnak és az egész világnak. Trump a japán miniszterelnökkel is beszélt telefonon, aki elmondta, hogy együtt követelik Észak-Koreától az önmérsékletet, állandó kapcsolatban vannak, éberren figyelnek, és baj esetén azonnal és együtt lépnek fel, azaz régebbi divatos kifejezéssel: egységük megbonthatatlan.

A kínai vámszolgálat hivatalos utasítást adott a kereskedési vállalatoknak, hogy küldjék vissza Észak-Koreába a kínai kikötőkben veszteglő szénszállítmányokat – közölte a Dan-dong Chengtai Trade kínai vállalat.

Az észak-koreai szén legnagyobb felvásárlójaként ismert vállalat a határ kínai oldalán fekvő Tantung (Dan-dong) városban működik. A kínai hatóságok nem kommentálták a vállalat közlését, de a hajózási adatok azt mutatják, hogy a közelmúltban legalább egy tucat hajót küldtek vissza szállítmányával együtt az Észak-Korea nyugati partvidékén fekvő Nampo kikötőjébe.

Az ismétlődő észak-koreai rakétakísérletek nyomán a kínai kormány február 26-án megtiltotta az észak-koreai szén importját, a kínai vámszolgálat pedig április 7-én adta ki a kínai kereskedési vállalatoknak az észak-koreai szénszállítmányok visszaküldésére kötelező utasítást – értesült a Reuters három kínai forrásból. Kétmillió tonna észak-koreai szén rekedt különböző kínai kikötőkben, ebből 600 ezer tonnát vásárolt volna meg a Dandong Chengtai Trade.

A szén Észak-Korea egyetlen nagy mennyiségben eladható exportcikke, amelynek 40 százalékban Kína volt a felvevőpiaca.

Az ENSZ Biztonsági Tanácsa tavaly november végén elfogadott határozatában szigorúan korlátozta – 60 százalékkal, 7,5 millió tonnára csökkentette – Észak-Korea szénexportjának maximális mennyiségét, valamint megtiltotta az észak-koreai bányákban kitermelt réz, nikkel, ezüst és cink importját. A BT-határozat célja az, hogy jelentősen csökkentse a phenjani rezsim exportbevételeit, amelyeket az atomfegyver-program finanszírozására fordítottak.

Az észak-koreai szén importjának betiltása miatt Kína az Egyesült Államokból vásárol szenet. Kína februárban 400 ezer tonna kokszot importált Amerikából, és ez a mennyiség márciusban valószínűleg tovább nőtt, mert Ausztráliából a rossz idő miatt akadozott a szállítás. Kína 2014

és 2016 között egyáltalán nem vásárolt az acélgéártáshoz szükséges kokszot az Egyesült Államoktól.

Kínának egyértelművé kell tennie, hogy semleges lesz, ha Észak-Korea indít először olyan támadást, amely fenyegeti az Egyesült Államokat, de ha az Egyesült Államok támad először, és megpróbálják megdönteni az észak-koreai kormányt, megváltoztatni a Koreai-félsziget politikai jellegét, akkor Kína meg fogja akadályozni őket ebben – írta a Kínai Kommunista Párt angol nyelvű hivatalos lapja, a Global Times.

A cikk szerint Peking nem képes rávenni hátralépésre sem Phenjant, sem Washington. Kína mint Észak-Korea legjelentősebb szövetségese és kereskedelmi partnere már többször próbálta önmérsékletre inteni a mostani válságban érintett feleket.

Kifejezte dühét Phenjan sorozatos nukleáris és rakétatesztjei miatt, de vitában áll az Egyesült Államokkal és Dél-Koreával is, róluk szintén úgy gondolja, hogy szítják a feszültséget. Kína már régóta tart attól, hogy kitör valamilyen súlyos konfliktus a Koreai-félszigeten, vagy esetleg megismétlődik az 1950–53-as koreai háború, és akkor észak-koreai menekültek óriási hulláma éri majd az északkeleti országrészt, végül pedig egyesül a két Korea, és az Egyesült Államok szövetségese lesz.

Kína számára Észak-Korea ütköző övezetül is szolgál közte és a Dél-Koreában állomásozó amerikai erők között, de Japánnal szemben is – írta a Reuters hírügynökség.

A Global Times szerint Peking „szilárdan ellenáll minden olyan kísérletnek, ami megváltoztatná az érdekövezetében fennálló status quót, miszerint egyetlen országnak sincs abszolút dominanciája a térségben”.

Jim Mattis amerikai védelmi miniszter újságírókkal beszélgetve közölte Kaliforniában, hogy Donald Trump elnök kormánya megpróbál szövetségeseivel kidolgozni egy diplomáciai megoldást az egyre nagyobb feszültség jellemezte válságra.

Malcolm Turnbull ausztrál miniszterelnök közölte rádióinterjújában, hogy országa az Egyesült Államok segítségére sietne, ha Észak-Korea megtámadná, ami a Washingtonnal és Új-Zélanddal kötött védelmi szerződéséből (ANZUS) is következik.

Kína oldhatná meg a feladatot

Hír 2017. május 22-én: Kína egyedül oldaná meg az észak-koreai helyzetet. Japán lapértésülés szerint Hszi Csin-ping kínai államfő arra kérte Donald Trump amerikai elnököt, Washington száz napig ne hozzon kemény egyoldalú lépéseket Észak-Korea ellen, hogy ez idő alatt Peking jobb belátásra tudja bírni Phenjant. Az Aszahi Simbun nevű japán napilap japán és amerikai forrásokra hivatkozó értesülése szerint Kínának ennyi időre lenne szüksége ahhoz, hogy „saját eszközeivel változást érjen el Phenjan politikájában”.

Trump a találkozón felhívta kínai vendége figyelmét arra, hogy amerikai adatok szerint Észak-Korea külföldi kereskedelmének 90 százalékát Kínával bonyolítja le. Washington úgy véli, ez lehetőséget teremt Pekingnek arra, hogy hatékonyan befolyásolja Phenjant.

Amennyiben Peking nem él ezzel a lehetőséggel, akkor az Egyesült Államok egyoldalúan szankciókat léptet érvénybe az Észak-Koreával együttműködő vezető kínai vállalatok, így a pénzintézetek ellen is. Az újság szerint az amerikaiak megtiltanák, hogy ezek a cégek amerikai bankokkal és vállalatokkal üzleteljenek, ami komoly csapást mérne a kínai gazdaságra.

A japán lap szerint Észak-Korea bizonyos mértékű visszafogottságot mutatott azzal, hogy nem hajtotta végre hatodik föld alatti nukleáris robbantását. Phenjan azóta újabb sikeres kísérletet hajtott végre egy új, Pukgukszong-2 típusú közepes hatótávolságú ballisztikus rakétával. Kim Dzsong Un észak-koreai diktátor személyesen felügyelte a rakéta indítását. Az észak-koreai

vezető elégedett volt a teszt eredményével, és utasítást adott a rakétatípus sorozatgyártására az ország hadászati erői számára.

Az ENSZ már számos, Észak-Koreára vonatkozó határozatot fogadott el, hogy rákényszerítse a kommunista országot az atom- és rakéta programjáról történő lemondásra, de hasztalan.

Phenjan azt állítja, hogy vitathatatlan joga van az önvédelemre Washington ellenséges politikájával szemben.

Oroszország és Észak-Korea titkos kapcsolata

2017. május 18. - Az Egyesült Államok és Oroszország közötti együttműködés kevesebb, mint valaha. Mégis, az USA egyik legnagyobb külpolitikai problémáját, Észak-Korea kérdését, nem lehet megoldani Oroszország részvétele nélkül. Már nem elég Kínával beszélni Észak-Korea agresszivitásának enyhítésére, így az utóbbi években Vlagyimir Putyin orosz elnök szoros kapcsolatot épített ki Kim Dzsong Unnal.

Észak-Korea legutóbb olyan ballisztiku rakétát próbált ki, amely képes elérni az Egyesült Államok katonai bázisát Guamban. Az USA jelentései szerint a rakéta a Japán tengerbe esett, körülbelül 60 mérföldre délre az oroszországi Vlagyivosztok kikötőjétől. A Fehér Ház nyilatkozatában kijelentette, hogy „mivel a rakéta becsapódása olyan közel volt az orosz földhöz – sőt közelebb Oroszországhoz, mint Japánhoz – valószínű, hogy az (orosz) elnök nem elégedett”.

Putyin válasza gyors volt és barátságtalan: „Vissza kell térnünk a Koreai Népi Demokratikus Köztársasággal folytatott párbeszédre, nem megfélemlíteni kell, hanem békés megoldásokat kell találni ezekre a kérdésekre”. A kijelentés elég erős retorika Putyin részéről.

Peking látszólagos békítő álláspontjával szemben a Kreml az Egyesült Államokat hibáztatja a problémák fokozódásáért.

2014 májusában, kevesebb, mint két hónappal a Krím félsziget elcsatolása után, Putyin elengedte a 11 milliárd dolláros Észak-Koreai adósság 90 százalékát, ami az adós állam GDP-jével egyezik meg. A fennmaradó 10 százalék Putyin szerint orosz–észak-koreai projektekre használható fel. Ugyanebben az évben Oroszország 50 ezer tonna búzát küldött humanitárius segélyként Észak-Koreába.

Körülbelül 50 ezer észak-koreai állampolgár dolgozik orosz építési és ffeldolgozó területeken az észak-koreai hírszerző szolgálat felügyelete alatt. Az észak-koreai állam keresetük nagy részét elveszi, de a maradék rész még így is sokkal több, mint amit otthon kapnának, így ezekhez a munkahelyekhez csak megvesztegetéssel lehet hozzájutni. Ha bármelyik munkásnak eszébe jutna megszökni, az orosz hatóságok átadják őket az észak-koreai kormánynak.

Amennyiben az Egyesült Államok nem akar erőszakot alkalmazni Észak-Koreával szemben, úgy szüksége lesz Putyinra a válság megoldásában.

Észak-Korea mindenkit megfenyeget a szankciók miatt

2017. augusztus 07. - Észak-Korea külügyminisztere elutasította Dél-Korea legutóbbi tárgyalási kezdeményezését, őszintétlennek nevezve a javaslatot.

Észak-Korea ügyében megnyilatkozott Manilában, az ASEAN-tagországok külügyminiszteri értekezletén résztvevő Rex Tillerson is. Az amerikai diplomácia irányítója hétfői sajtótájékoztatóján hangsúlyozta, hogy Észak-Koreának fel kell hagynia ballisztikusrakéta-kísérleteivel.

Tillerson leszögezte hogy az ENSZ BT újabb határozata azt is bizonyítja, hogy a nemzetközi

közösség a Koreai-félsziget egészének atomfegyver-mentesítése mellett áll ki.

Az Egyesült Államok és Dél-Korea számára Észak-Korea „fenyegető veszélyt” jelent – áll a Fehér Ház közleményében, amit Donald Trump amerikai és Mun Dzse In dél-koreai elnök telefonos megbeszélése után adtak ki.

A közlemény szerint a két elnök megállapította: az Észak-Korea jelentette közvetlen veszély „komoly és növekvő mértékű” nemcsak az Egyesült Államokra és Dél-Koreára, hanem Japánra és az egész világra nézve is.

Az észak-koreai állami hírügynökségben megjelent közleményben a kommunista diktatúra „tisztességes választ” ígért a szankciókra, és figyelmeztette a washingtoni kormányt, ne gondolja, hogy biztonságban van a Csendes-óceán túlsó partján. A közleményben „ezerszeres bosszút” emlegettek, de azt nem részletezték, konkrétan milyen válaszlépést terveznek.

Hozzáadték: azokkal az országokkal is „el fognak számolni”, amelyek „összejátszottak az Egyesült Államokkal”. Forrás: MTI

A forródrót hiánya miatt is veszélyes az észak-koreai konfliktus

2017. augusztus 10. - Washington és Moszkva az évtizedek során mechanizmusokat alakított ki, hogy megakadályozzák a válságok kicsúszását az ellenőrzés alól – ezek lehetnek vészhelyzetre fenntartott vonalak, más néven forródrótok, műholdak, felderítő repülések, amelyek lehetővé teszik a nukleáris fegyverekkel felszerelt ellenfelek számára a katonai mozgások kölcsönös követését.

Ilyen biztonsági hálózat nem létezik Washington és Phenjan között, ami annak kimondására készteti a szakértőket, hogy baleset, téves állítás, valamelyik fél akcióinak hibás értelmezése a másik fél által nagyszabású konfliktusba torkollhat, még akkor is, ha egyik fél sem akar háborút. A feszültség érezhetően megnőtt az elmúlt néhány napban, miután Észak-Korea „komoly leckére” figyelmeztette Washingtont, ha akcióba lendülne ellene. Donald Trump amerikai elnök válaszában arra hívta fel a figyelmet, hogy az Egyesült Államokat érő bármely fenyegetést Phenjan részéről „tűzzel és haraggal” fogadna az amerikai oldal.

Trump váratlan megjegyzései válaszra találtak, Észak-Korea rakéta csapást helyezett kilátásba az amerikai külbirtok, a csendes-óceáni Guam szigete ellen.

Szakértők rámutattak: korlátozottak a kommunikációs csatornák, amelyeken keresztül a két fél javaslatokat tehetne az észak-koreai rakéta- és nukleáris program miatt keletkezett feszültségek oldására.

A két fél között nincsenek diplomáciai kapcsolatok, nincsenek követségek. Kapcsolatokat tartanak fenn ENSZ-képviselteiken, pekingi nagykövetségeiken, valamint tisztjeiken keresztül Panmindzsonban, a Koreai-félszigetet kettéválasztó katonailag megerősített demarkációs vonal azon helyén, ahol aláírták az 1950–53-as koreai háborút lecsendesítő fegyverszüneti egyezményt. Washington üzeneteket küld Kínán, Phenjan szövetségesén és szomszédján keresztül, vagy az amerikai érdekképviselőt Phenjanban ellátó Svédországon át.

Még a nukleáris eszközökkel felszerelt India és Pakisztán között is létezik egy sor alapmegállapodás, amelyek egy véletlenül kitörő háború kockázatát hivatottak csökkenteni, valamint kötelezettségvállalás, hogy nem támadják egymás nukleáris telepeit.

Észak-Koreával kapcsolatban azonban nincsenek meg ezek a kockázat-csökkentő eszközök. Létezett úgynevezett forródrót Szöul és Phenjan között, de Kim Dzsong Un észak-koreai vezető 2013-ban megszüntette, s nem volt hajlandó ismét üzembe helyeztetni – közölte Gary Samore, a Fehér Ház volt magas beosztású tanácsadója. Forrás: MTI/Reuters.

Összegezés

Ismerve az előzményeket, megállapítható, hogy Amerika még mindig érdekelt az 1953-ban létrejött helyzet fenntartásában, az ellenséges Észak-Korea indokolja katonai jelenlétét Dél-Koreában. Jelenleg 28 ezer amerikai katona teljesíti az állandó jelenlétet, ami bármikor növelhető.

Dél-Korea jól járt az amerikai szövetséggel, de a nemzeti függetlenség eszméjét az északiak ápolják. Ideális fejlemény lenne az egységes, független Korea állam létrejötte, de csak a koreai nép számára. Ez nem érdeke Japánnak sem, Kínának sem.

Korea szorgalmas, tehetséges (délen 50, északon 25 milliós) népe, egységes országa nagy vetélytársa lenne gazdaságilag Japánnak, de Kínának is.

Észak-Korea folyamatos anyagi támogatásban részesül a térségben érdekelt négy nagy (Amerika, Oroszország, Kína, Japán) államtól, hogy már legyenek szívesek, ne veszélyeztessék a békét atomfegyverzet készítésével, és azokkal való fenyegetésekkel. Lám a nagy Szovjetunió szétmállott a bomlasztó nyugati behatások során, a kommunista terror alatt élő kis állam népe nyomorban él, mert a világot megváltoztató eszme győzelme érdekében mindenét feláldozza a fegyverkezés érdekében.

Tillerson amerikai külügyminiszter megfogalmazta: „Nem akarunk rezsimváltást, a rezsim összeomlását, nem akarjuk a félsziget gyors összeomlását. Egy atommentes Koreai félszigetet akarunk, és ez összhangban van a térség más hatalmainak céljaival is.”

Kína fogja megoldani a kérdést. Nem üldözte a koreai kultúrát, inkább sokat átvett belőle. **Csapó Endre**